

Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava
Școala Doctorală de Științe Socio-Umane

REZUMAT TEZĂ DE DOCTORAT

DOMENIUL ECONOMIE

ANTREPRENORIAT ȘI DEZVOLTARE ECONOMICĂ – NOI ABORDĂRI ADAPTIVE PENTRU ROMÂNIA

Conducător științific:

Prof. Univ.dr. Gabriela PRELIPCEAN

Doctorand:

Alexandra UNGUREANU

Suceava 2024

CUPRINSUL REZUMATULUI TEZEI DE DOCTORAT

Cuvinte cheie.3
Importanța și contextul temei de cercetare.4
Ce trebuie cercetat pentru un plus de valoare. Obiectivele cercetării și ipotezele.	8
Prezentarea sintetică a capitolelor tezei de doctorat.10
Metodologia utilizată în realizarea lucrării.	14
Concluzii, contribuții personale, limitări și direcții viitoare de cercetare.	15
<i>Contribuții personale.</i>	<i>.19</i>
<i>Limitările cercetării.</i>	<i>20</i>
<i>Direcții viitoare de cercetare.</i>	<i>.20</i>

Cuvinte cheie:

Antreprenoriat, dezvoltare economică, ecosistem antreprenorial, globalizare, inovare, pilonii ecosistemului antreprenorial, start-up-uri, finanțare, regiuni de dezvoltare, impact economic, politici de îmbunătățire

Importanța și contextul temei de cercetare

Economia convențională, caracterizată prin date numerice și modele matematice, este adesea percepută ca fiind detașată de dimensiunile sociale. Cercetarea noastră vine cu o perspectivă interesantă, dezvăluind că economia este strâns legată de comportamentul uman și că este fundamentală pentru interacțiunile istorice care modelează peisajul economic modern. Primele sisteme comerciale, cum ar fi trocul, au marcat un moment crucial, inițiind un parcurs de specializare și cadre complexe care au ghidat dinamica economiei de piață. Fundamentele teoretice ale domeniului, prin excelență social, se bazează și pe principii din științele exacte, au ca obiectiv descifrarea complexității economice și sunt legate în mod deosebit de acțiunea umană, făcând legătura cu discipline precum psihologia, sociologia și științele politice. Adaptabilitatea sistemelor analizate în studiile economice, propun o abordare interdisciplinară în sensul în care sunt identificate principiile de funcționare și sunt propuse strategii normative pentru abordarea provocărilor economice recente. Peisajul global contemporan este caracterizat de interconexiuni economice, depășind însemnătatea sistemelor juridice și a granițelor naționale, iar înțelegerea principiilor care stau la baza economiei este absolut necesară pentru a conștientiza influența pe care aceasta o are în toate aspectele societății. Acest nivel cuprinzător de înțelegere este decisiv pentru a identifica complexitatea sistemului economic global, iar peisajul global contemporan este caracterizat de multiple interconexiuni economice.

Reticența generală față de aprofundarea principiilor economice își are rădăcinile în interpretarea academică a acestora și în provocarea de a dobândi o perspectivă economică rezonabilă. În lucrarea sa "Eseu despre natura și semnificația științei economice" din 1932, economistul britanic Lionel Robbins (1898 - 1984) a definit știința economică drept "*știința care studiază comportamentul uman ca o relație între scop și mijloace reduse la utilizări alternative*", iar această definiție cuprinzătoare rămâne cea mai populară până în prezent (Robbins, 1932). Această cercetare a fost motivată de conștientizarea faptului că facem parte dintr-un sistem economic și că responsabilitatea noastră este de a-l dezvolta și susține. Cu cât înțelegem mai mult despre această funcție, cu atât vom fi mai pregătiți pentru dezvoltarea carierei sau a stilului de viață prin gestionarea echilibrată a finanțelor și a activelor. Informațiile pe care le asimilăm în prezent vor fi utilizate în viitor. Reprezentăm succesorii economiei actuale, iar oportunitățile de transformare și progres se află în capacitatea noastră de a anticipa tranzițiile, motivați de nevoia de a asigura stabilitate pentru generațiile viitoare. Necesitatea unui echilibru devine din ce în ce mai acută, prin urmare, pentru a asigura un viitor durabil, este imperios necesară susținerea economiei în direcția corectă. Crizele interne și externe exercită presiuni asupra sferelor politice și sociale, economia suferind cele mai multe transformări, iar soluțiile pentru dezvoltarea durabilă a economiei mondiale continuă să fie căutate, lăsând la latitudinea fiecăruia dintre noi să identifice mijloacele de sprijin, în timp ce programele de cercetare în care suntem implicați ne oferă posibilitatea de a descoperi noi metode, modele sau chiar de a combate anumite teorii insuficient definite și detaliate.

Economia globală a secolului XXI, conturată de factori precum globalizarea, liberalizarea comerțului și revoluția digitală, a avut un impact profund asupra mediului economic, social, educațional și politic. Eliminarea frontierelor statale de către globalizare, creșterea interdependenței economice prin liberul schimb și faptul că geografia și timpul au devenit irelevante din cauza revoluției digitale, accentuează complexitatea perioadei curente. Antreprenoriatul a crescut în importanță în acest cadru evolutiv, sectorul privat fiind principalul motor al dezvoltării economice, întrepătrându-se în diferite proporții cu sectorul public. Ipoteza care leagă antreprenoriatul de creșterea economică reliefează rolul transformator al activităților care transformă ideile în oportunități economice, favorizează inovarea și sporesc productivitatea și competitivitatea. Noua economie bazată pe tehnologie acordă prioritate inovației și inițiativelor antreprenoriale, conducând la o schimbare de paradigmă și la o extindere multifacetată a angajamentelor. Acest schimb a modificat în mod radical mediul economic, influențând recalibrarea și consolidarea sinergică a interconexiunilor sale economice complexe.

Având în vedere provocările și oportunitățile emergente, antreprenorii reconfigurează normele de participare în peisajul economic. Acest lucru necesită o viziune realistă, un leadership eficient și un plan de afaceri competitiv. În vederea succesului în contextul economic global, antreprenorii trebuie să integreze componentele interactive ale noii economii, punând accentul pe flexibilitate, răspuns rapid și o abordare proactivă. Antreprenoriatul secolului XXI, marcat de informații abundente și de adaptabilitate, este decisiv pentru competitivitate într-o economie globalizată. Tranziția de la structurile industriale tradiționale la descentralizare demonstrează aceste tendințe, subliniind rolul esențial al inițiativei antreprenoriale. Pe parcursul ultimei jumătăți a secolului XX, rolul antreprenoriatului a evoluat, cu o schimbare de paradigmă în anii 1970, când s-a înregistrat o creștere a numărului de întreprinderi mici și a activităților independente, creștere atribuită progreselor tehnologice care, pentru obținerea avantajului competitiv, diminuează nevoia economiilor de scară. Trecerea de la o economie centralizată la o economie antreprenorială presupune apariția, respectiv creșterea numărului de IMM-uri însă trebuie ținut cont și de adaptabilitatea și integrarea într-o economie globală dinamică și interdependentă.

Dezvoltarea unui model de economie de piață răspunde în mod cuprinzător contextului economic centrat pe producție, punând accentul pe infuzia de capital și pe dezvoltarea forței de muncă în vederea obținerii unui avantaj competitiv. Acest model încearcă să abordeze provocările la nivel macroeconomic, restructurând alocarea resurselor și procesul decizional în cadrul unei structuri de guvernare centralizate. În schimb, modelul economiei antreprenoriale este o reacție la o economie dominată de producția bazată pe cunoaștere, așa cum a subliniat laureatul premiului Nobel, Paul M. Romer (n. 1955). El recunoaște factorul neglijat al capitalului antreprenorial, element decisiv în angajarea și generarea inițiativelor antreprenoriale.

Importanța IMM-urilor în economiile actuale este dezbătută în mod curent, întreprinderile mici jucând un rol important ca agenți de schimbare prin activitatea lor antreprenorială, fiind o sursă semnificativă de activitate inovatoare care stimulează evoluția industriei și prin faptul că dețin o pondere substanțială din locurile de muncă nou create. Această funcție a întreprinderilor mici și mijlocii și a spiritului antreprenorial în stimularea creșterii economice este complexă, existând și alți factori intermediari, cum ar fi concurența de pe piață, inovarea și diversitatea ofertei.

La rândul lor, economiștii au contribuit la dezvoltarea unor cadre teoretice care să surprindă funcția variabilelor intermediare, însă progresele înregistrate în literatura de specialitate pun accentual, în mare parte, pe modelarea cantitativă a creșterii economice. Antreprenoriatul nu a fost considerat ca având un aport în modelul neoclasice de creștere, însă joacă un rol important în unele dintre cele mai recente modele de creștere endogenă, cum ar fi

modelele în care firmele investesc resurse în cercetare pentru a produce un nou produs și înlocuirea produselor existente, respectiv pentru obținerea de venituri din licențiere (brevete). Dezvoltarea economică endogenă și progresul tehnic sunt astfel guvernate la nivel macroeconomic de concurența dintre întreprinderile inovative.

La nivelul tuturor națiunilor și în toate contextele instituționale, inovarea are o influență importantă, dar tipul și relevanța acesteia variază în funcție de nivelul de dezvoltare economică. Antreprenorii din țările în curs de dezvoltare dezvoltate cu venituri mici contribuie cu inovații vitale, deși incrementale, care au impact asupra firmelor lor și asupra prosperității naționale. Această inovare joacă un rol esențial, deoarece întreprinderile se angajează într-o cursă multidirecțională, perfecționând și creând bunuri și servicii prin procese iterative care cuprind proiectarea produselor, strategiile de marketing și procesele de producție. Această abordare sinergică are ca efect reducerea costurilor, sporirea eficienței și navigarea în peisajele concurențiale în continuă evoluție, generând un ciclu transformator care încurajează productivitatea și ocuparea forței de muncă.

Raportată la economiile în curs de dezvoltare, inovarea capătă o dimensiune distinctă, determinantă pentru modernizare și complexitate tehnică, punând în discuție ideea că inovarea este exclusivă pentru economiile avansate. În cadrul economiei globalizate, inovarea este esențială pentru construirea și dezvoltarea unei economii de piață, implicând inovațiile întreprinderilor din țările în curs de dezvoltare și eforturile întreprinzătorilor din economiile avansate, unde inovațiile sunt transferate pentru a fi adaptate la nivel local. Angajamentul antreprenorial în activități inovatoare în cadrul economiilor emergente este modelat de circumstanțe unice. Întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) din aceste economii, care sunt factori predominanți de dezvoltare, se lovesc de limitări inerente în materie de inovare. De asemenea, răspunsurile antreprenoriale depind de factori determinanți precum educația, vârsta, expertiza managerială și accesul la internet. Recunoașterea rolului factorilor politici și instituționali în modelarea inovației antreprenoriale este decisivă din cauza disparităților observate între antreprenori aparent similari. Existența unui ecosistem de inovare eficient și a unui cadru instituțional favorabil este imperativă pentru stimularea creativității și încurajarea inovării.

În cadrul ecosistemului antreprenorial din secolul XXI, sprijinul guvernamental este de o importanță majoră pentru succesul pe termen lung, luând forme precum susținerea mediului de afaceri, acordarea de granturi pentru cercetare, finanțarea tip de capital de risc, utilizarea forței de muncă migrante, îmbunătățirea nivelului de educație, îmbunătățirea infrastructurii și încurajarea parteneriatelor public-private. Inclusiv climatele dificile pot să inspire un comportament creativ, transformându-i pe antreprenori în promotori ai schimbărilor politice și instituționale. Ținând cont de obstacolele globale precum inegalitățile persistente și rezistența la șocurile externe, creativitatea antreprenorială devine un element vital. Influențele dinamice, precum progresul tehnologic și schimbările demografice, oferă oportunități și, în același timp, reprezintă amenințări, ceea ce determină o mai mare conștientizare a importanței antreprenoriatului în vederea creșterii economice la toate nivelurile.

Legătura dintre antreprenoriat și dezvoltarea economică capătă tot mai multă importanță, concomitent cu evoluția rapidă a progreselor tehnologice. Aceste concepte întrepătrunse au ajuns la o importanță capitală în cadrul studiilor și cercetărilor economice la nivel global. Scopul lor este axat pe stabilirea unor căi de dezvoltare durabilă și a unor noi parametri de măsurare care vizează evaluarea ramificațiilor acestor concepte în cadrul globalizării. În plus, corelația dintre dezvoltarea economică și antreprenoriat a evoluat într-un instrument analitic robust, permițând evaluarea performanței economice în diferite epoci istorice.

Ca o fațetă integrantă a activității umane, antreprenoriatul își asumă un rol esențial în promovarea prosperității economice. În discursul contemporan, atât mediul academic, cât și

practicienii acordă antreprenoriatului o poziție centrală în orchestrarea progresului economic global. Este imperios necesar să se recunoască faptul că activitățile antreprenoriale pot exercita influențe dualiste asupra creșterii economice, fie că o sporesc, fie că o limitează. Într-o manieră fără precedent, creșterea economică și antreprenoriatul au fuzionat și au devenit elemente inseparabile ale peisajului economic global contemporan, context în care delimitarea și punerea în aplicare a unei mase critice de politici și strategii viabile sunt esențiale pentru promovarea progresului economic. Activitatea antreprenorială este strâns legată de procesul de generare de noi valori prin identificarea și urmărirea de oportunități. În consecință, configurația unui ecosistem antreprenorial elucidează interacțiunea complexă a numeroși factori care catalizează sau împiedică antreprenoriatul în cadrul unor continente, țări sau regiuni specifice. La scară globală, se manifestă disparități evidente în ceea ce privește capacitatea antreprenorială. Ecosistemele divergente prezintă niveluri pronunțate de dezvoltare, exemplificate de centre renumite precum Silicon Valley, Stockholm și Singapore. Aceste disparități rezultă din implementarea eficientă a pilonilor care favorizează spiritul antreprenorial în ecosistemele cu grad ridicat de dezvoltare, în contrast cu neajunsurile constatate în ecosistemele caracterizate de o activitate antreprenorială slabă, concomitent cu un indice al bunăstării diminuat.

În acest context, rolul vital al antreprenoriatului în dezvoltarea societății devine evident, deoarece reprezintă o componentă obligatorie a creșterii și progresului economic. Cadrul ecosistemului antreprenorial se fundamentează pe decenii de studii academice și de cercetare privind antreprenoriatul și creșterea economică efectuate în diverse domenii, economie, geografie, sociologie, psihologie, administrație publică. Ecosistemul antreprenorial, în stadiul actual al cercetării globale privind activitatea antreprenorială, integrează întreaga literatură academică privind antreprenoriatul și dezvoltarea economică în opt piloni care oferă întregul cadru de funcționare a economiei: piețe accesibile, capital uman/forța de muncă, finanțare, mentori/sisteme de sprijin, cadru de reglementare și infrastructură, educație și formare, universități cu rolul de catalizatori și sprijin cultural. În vederea înțelegerii pilonilor interconectați ai economiei, factorii de decizie se pot concentra, în mod ipotetic, asupra unor domenii specifice fără a lua în considerare altele, însă perspectiva antreprenorială subliniază necesitatea de a lua în considerare toți pilonii.

Ipoteza care leagă antreprenoriatul de creșterea economică se bazează pe o înțelegere intuitivă, pe un raționament logic și pe o analiză economică empirică. Ca proces decizional, antreprenoriatul transformă ideile în oportunități economice, stimulând inovarea și provocând schimbarea. Acest proces creează un ciclu care stimulează productivitatea și competitivitatea economică, creând o sinergie cu adaptabilitatea și cunoștințele - factori determinanți în economia globalizată actuală, în care flexibilitatea și cunoștințele sunt factori cheie de competitivitate.

La nivel global, o preocupare majoră a factorilor de decizie din în țările dezvoltate este dezbaterea privind importanța inițiativei antreprenoriale și modul în care aceasta poate fi stimulată. Antreprenoriatul, decisiv pentru competitivitatea națiunilor industrializate, are o importanță și mai mare în țările emergente care aspiră să dobândească o competitivitate globală. În prezent, studiile globale privind antreprenoriatul se află în stadii incipiente, urmărind să definească natura acestuia, locul în teoria economică, legăturile cu creșterea economică și măsurile de stimulare.

Principalul obiectiv al inițiativei antreprenoriale în dezvoltarea economică subliniază natura dinamică a acestuia, validată de cercetări în economie, psihologie și sociologie. Conceptualizările existente accentuează în mod constant fațetele funcționale cheie asociate cu antreprenorii, inclusiv coordonarea organizațională, inovarea, evaluarea riscurilor, mobilizarea capitalului, luarea deciziilor strategice, proprietatea și distribuirea resurselor. Antreprenoriatul, un catalizator al expansiunii economice, joacă un rol esențial în descentralizare, în procesul de transformare economică și în trecerea la structuri orientate spre piață. Din punct de vedere

conceptual, inițiativa antreprenorială presupune angajarea sistematică în perspective neexplorate anterior, generatoare de profit, ceea ce duce la inițierea de noi procese sau rezultate. La rândul lor, antreprenorii, asumându-și de bunăvoie riscuri, conduc dezvoltarea economică prin concepte inovatoare și mobilizarea strategică a resurselor, înființând întreprinderi cu profit economic semnificativ pe termen scurt și lung.

Legătura dintre antreprenoriat și creșterea economică devine evidentă în contextul acțiunilor antreprenoriale determinate de oportunitățile de profit. Aceste acțiuni, la rândul lor, generează o productivitate economică sporită, favorizând apariția unor activități economice care generează concomitent locuri de muncă și cresc volumul exporturilor. Antreprenoriatul, considerat în mod frecvent ca un mecanism instrumental, are capacitatea de a impulsiunea expansiunea industrială la nivel național, o importanță deosebită fiind atribuită relației simbiotice pe care o are cu întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri), principalele motoare de creștere în economiile orientate spre piață. În consecință, o parte substanțială a inițiativelor este canalizată în mod strategic către creșterea antreprenorială, în special în cadrul IMM-urilor. Ca un efect colateral, în multe țări în curs de dezvoltare, IMM-urile constituie punctul central al eforturilor cuprinzătoare de reformă economică care vizează generarea de locuri de munca, reducerea sărăciei, accelerarea industrializării și atenuarea tendințelor de migrație rurală-urbană. În acest mediu, antreprenoriatul apare ca un catalizator puternic, capabil să stimuleze creșterea economică și dezvoltarea holistică.

Ce trebuie cercetat pentru un plus de valoare. Obiectivele cercetării și ipotezele

Cercetarea noastră este structurată pe domeniul antreprenoriatului și dezvoltării economice, explorând îndeaproape interacțiunea complexă dintre aceste domenii. Obiectivul principal care stă la baza efortului nostru de cercetare este de a demonstra rolul esențial al antreprenoriatului ca motor catalizator al dezvoltării economice, elucidând în același timp natura bidirecțională a acestei relații. Acest demers științific urmărește să realizeze o clarificare pragmatică a înțelegerii referitoare la antreprenoriat și dezvoltare economică, în special în context național, prin formularea unor politici specifice adaptate la nuanțele peisajului antreprenorial românesc. Raționamentul care a ghidat selectarea obiectivului general de cercetare și, concomitent, a titlului ales, a fost fundamentat pe baza unei analize ce cuprinde o serie de obiective specifice. Acestea au fost concepute pentru a delimita traiectoriile de cercetare, ajungând la o schema logică a obiectivelor și ipotezelor, pentru a fi aplicate și demonstrate în vederea atingerii acestora.

Tabel nr. 1: Tabelul obiectivelor și ipotezelor temei de cercetare specific capitolului I

Titlul capitolului I	Cadrul conceptual și teoriile recente ale intersecției dintre antreprenoriat și dezvoltare economică în noua economie a secolului XXI: <u>globalizare, inovare, digitalizare</u>
<i>Obiectiv specific</i>	OS1 - Realizarea unei revizui și a unei analize cuprinzătoare a literaturii existente privind relația cauzală dintre antreprenoriat și dezvoltarea economică
<i>Ipotezele capitolului</i>	Ipoteza 1: Între antreprenoriat și dezvoltare economică există o corelație pozitivă și semnificativă Ipoteza 2: Antreprenoriatul se bazează pe o abordare multidisciplinară
<i>Demonstrarea ipotezelor</i>	Ipoteza 1: Validată în capitolul I.1.1 printr-o analiză critică a literaturii existente Ipoteza 2: Validată în Capitolul I prin examinarea teoriilor economice și non-economice ale antreprenoriatului
<i>Metodologia utilizată</i>	Cercetare descriptivă și explicativă

Sursa: Elaborare proprie

Tabel nr. 2: Tabelul obiectivelor și ipotezelor temei de cercetare specific capitolului II

Titlul capitolului II	Dezvoltarea policentrică a antreprenoriatului. Analiza ecosistemului antreprenorial în cadrul modelelor globale de dezvoltare economică
<i>Obiectiv specific</i>	OS2 - Identificarea și evaluarea principalelor motoare ale dezvoltării economice
<i>Ipotezele capitolului</i>	Ipoteza 1: Inovarea tehnologică, politicile guvernamentale și factorii socio-culturali, sunt elemente-cheie în procesul de dezvoltare economică Ipoteza 2: Dezvoltarea economică este rezultatul interconexiunilor dintre ecosistemele antreprenoriale și cadrele instituționale
<i>Demonstrarea ipotezelor</i>	Ipoteza 1: Validată în capitolul II.1 printr-o analiză a diferitelor modele economice cu impact asupra economiilor globale Ipoteza 2: Validată în capitolul II.4.2 printr-o analiză macroeconomică comparativă a ecosistemelor antreprenoriale
<i>Metodologia utilizată</i>	Cercetare descriptivă, explicativă și aplicativă

Sursa: Elaborare proprie

Tabel nr. 3: Tabelul obiectivelor și ipotezelor temei de cercetare specific capitolului III

Titlul capitolului III	Analiza critică a ecosistemului antreprenorial românesc – o viziune din perspectiva piețelor emergente
<i>Obiectiv specific</i>	OS3 - Evaluarea impactului antreprenoriatului asupra dezvoltării economice în România prin analiza pilonilor ecosistemului antreprenorial național
<i>Ipotezele capitolului</i>	Ipoteza 1: Stabilitatea pilonilor ecosistemului antreprenorial influențează dezvoltarea economică Ipoteza 2: Ecosistemul antreprenorial din România este susținut de politici de dezvoltare dedicate
<i>Demonstrarea ipotezelor</i>	Ipoteza 1: Validată în Capitolul III.2. prin analiza pilonilor ecosistemului antreprenorial românesc pe baza chestionarului Ipoteza 2: Parțial validată în Capitolul III.2.2 prin intermediul concluziilor analizei cuprinzătoare a ecosistemelor antreprenoriale
<i>Metodologia utilizată</i>	Cercetare descriptivă, explicativă și aplicativă

Sursa: Elaborare proprie

Tabel nr. 4: Tabelul obiectivelor și ipotezelor temei de cercetare specific capitolului IV

Titlul capitolului IV	Strategii de dezvoltare a antreprenoriatului în România. Evidențierea reducerii impactului disparităților regionale
<i>Obiectiv specific</i>	OS4 - Politicile adaptative pentru România în vederea promovării elementelor care favorizează dezvoltarea economică și, în același timp, identificarea și eliminarea obstacolelor existente
<i>Ipotezele capitolului</i>	Ipoteza 1: Existența politicilor de dezvoltare din domeniul antreprenorial influențează dezvoltarea economică Ipoteza 2: Politicile specifice dezvoltării depind de condițiile socio-economice naționale/ regionale
<i>Demonstrarea ipotezelor</i>	Ipoteza 1: Validată în capitolul IV.1 prin selectarea unei metodologii specifice de analiză a dinamicii dezvoltării antreprenoriale. Ipoteza 2: Validată în Capitolul IV.3 - IV.9 prin propunerea unor politici de dezvoltare regională specifice pentru diferite regiuni din România și în IV.9 prin concluzia și prezentarea unor strategii de reducere a disparităților regionale în domeniul antreprenoriatului.
<i>Metodologia utilizată</i>	Cercetare descriptivă, explicativă și aplicativă

Sursa: Elaborare proprie

Motivația care stă la baza demonstrării ipotezelor este de a evidenția conexiunea dintre antreprenoriat și dezvoltarea economică, iar pe baza lor vor putea fi concepute propuneri care vor veni în sprijinul ecosistemului antreprenorial și, implicit, al antreprenorilor.

Prin îndeplinirea acestor obiective, eforturile noastre de cercetare sunt în măsură să producă rezultate substanțiale și ne propunem să furnizăm o bază solidă de informații bazate pe dovezi, fundamentate pe o analiză riguroasă și pe constatări empirice, care pot fi valorificate pentru a aduce îmbunătățiri substanțiale în peisajul antreprenorial din România.

Printr-o abordare sistematică, obiectivul nostru este de a oferi nu doar evaluări cuprinzătoare, ci și recomandări practice care au potențialul de a promova un ecosistem antreprenorial prosper. Un astfel de mediu favorabil, atunci când este promovat în mod eficient, poate servi ca bază pentru o dezvoltare economică susținută și dinamică a unei economii.

Activitatea noastră de cercetare este dedicată punerii în evidență a interacțiunii complexe dintre antreprenoriat și dezvoltarea economică și încercăm să furnizăm factorilor de decizie, mediului de afaceri și tuturor părților interesate un fond de cunoștințe care nu numai că identifică punctele forte și punctele slabe ale ecosistemului antreprenorial românesc, ci și trasează tipuri de politici care pot fi puse în aplicare. Acestea, la rândul lor, pot deschide calea pentru o creștere economică durabilă, crearea de locuri de muncă, inovare și competitivitate ridicată, toate acestea fiind componente vitale ale unei economii dinamice și promițătoare.

Prezentarea sintetică a capitolelor tezei de doctorat

În secțiunea introductivă a lucrării de cercetare, am delimitat un set de obiective specifice, așa cum sunt ilustrate în tabelele anterioare. Aceste obiective servesc dublului scop de a oferi o imagine de ansamblu cuprinzătoare a problemei centrale care face obiectul cercetării și de a promova o abordare interdisciplinară solidă. Delimitarea acestor obiective nu numai că subliniază amploarea studiului nostru, dar asigură și o explorare metodică și sistematică a problemei de cercetare. Organizarea ulterioară a capitolelor principale, în număr de patru, împreună cu subcapitolele aferente, este aliniată în mod strategic cu aceste obiective. Comprehensivitatea capitolelor corespunde naturii polivalente a obiectivelor cercetării, iar metodologiile și abordările utilizate sunt meticolos adaptate pentru a se alinia la nuanțele și complexitățile specifice inerente subiectului analizat. Adaptarea metodologiilor subliniază rigoarea metodologică utilizată în abordarea întrebărilor de cercetare, sporind astfel valoarea științifică a acestei lucrări.

Primul capitol intitulat "Cadrul conceptual și teoriile recente ale intersecției dintre antreprenoriat și dezvoltare economică în noua economie a secolului XXI: globalizare, inovare, digitalizare" prezintă o examinare a diverselor perspective teoretice privind antreprenoriatul și dimensiunile acestuia în contextul dezvoltării economice. Contribuția noastră principală implică sintetizarea punctelor de vedere istorice și contemporane, contestarea parțială a paradigmatelor neoclasice și evidențierea rolului fundamental, dar adesea ignorat, al antreprenorilor în stimularea creșterii economice.

În același timp, cercetarea analizează dinamismul complex al economiilor emergente, subliniind rolul transformator al inovării. Capitolul prezintă o explorare detaliată a impactului cu multiple valențe al inovării asupra întreprinderilor, subliniind potențialul acesteia de reducere a costurilor, de îmbunătățire a eficienței operaționale și de adaptabilitate ca răspuns la peisajele concurențiale în evoluție. În același timp, cercetarea subliniază imperativul adaptării tehnologice în peisajul economic contemporan, accentuând potențialele capcane și riscuri. O contribuție demnă de luat în seamă implică o perspectivă asupra necesității unei expertize în analiza datelor și a abilităților de calcul pentru a naviga printre riscurile asociate tehnologiilor bazate pe inteligența artificială și disparitățile sociale. Pe scurt, capitolul

sintetizează aspectele teoretice și oferă puncte de vedere valide asupra impactului inovării în economiile emergente, subliniind rolul crucial al antreprenorilor în dezvoltarea economică.

Cel de-al doilea capitol, denumit "Dezvoltarea policentrică a antreprenoriatului: Analiza ecosistemului antreprenorial în cadrul modelelor de dezvoltare economică globală", presupune o examinare sistematică și amănunțită a atributelor principale ce caracterizează modelele proeminente de dezvoltare economică globală. Cuprinzând modelul capitalist american, modelul est-asiatic și modelul european, împreună cu submodelele sale, capitolul prezintă în detaliu diferențele și schimbările temporale în dinamica dezvoltării economice pe aceste trei continente. Diferențele identificate în ceea ce privește performanța și reformele puse în aplicare nu numai că subliniază caracteristicile acestor modele, ci și accentuează impactul lor profund asupra ecosistemului antreprenorial general.

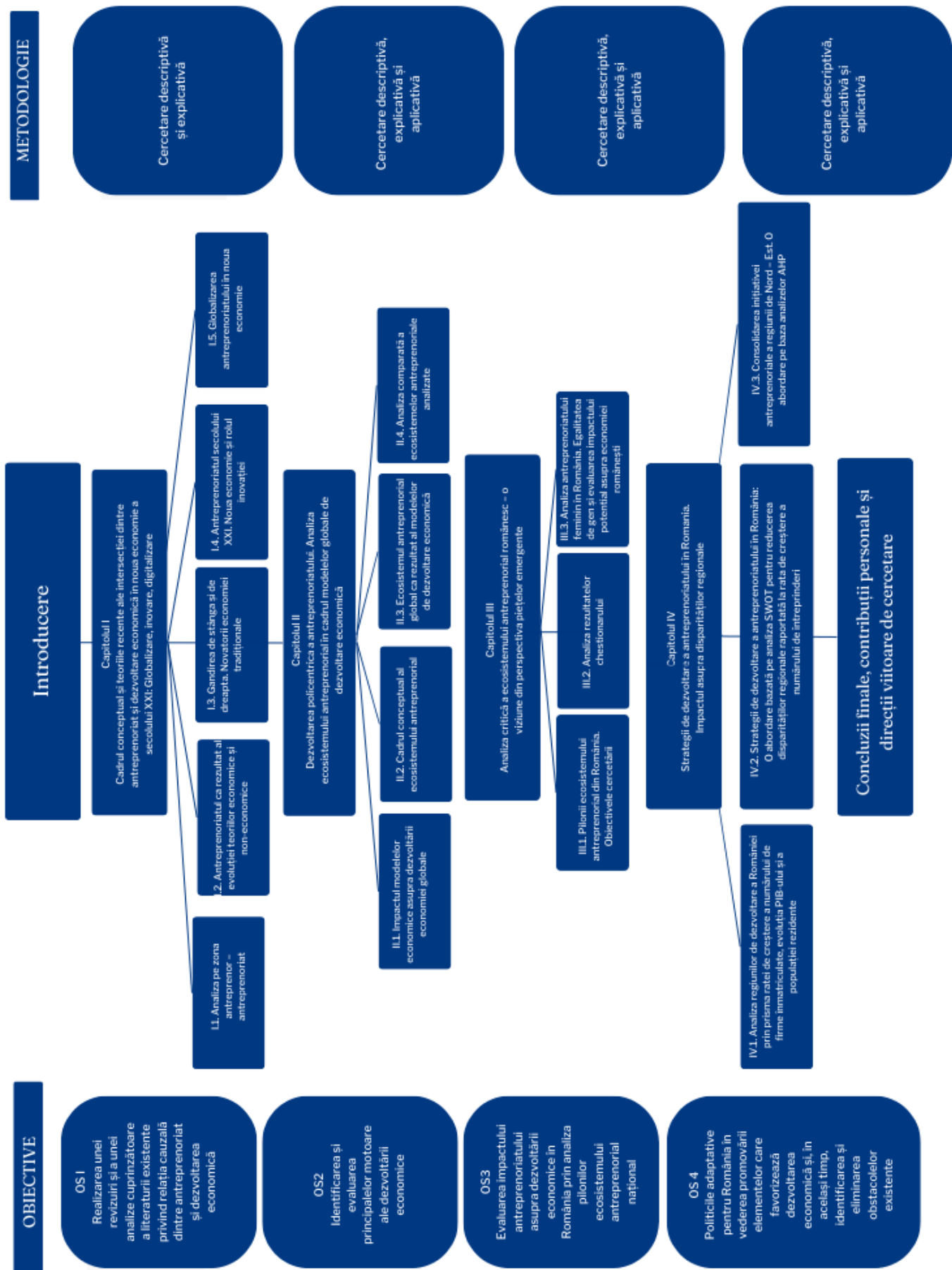
În contextul mai larg al creșterii economice, al libertății politice și al coeziunii sociale, aceste modele apar ca fiind componente esențiale care fac parte integrantă din traiectoria evoluției economice. Un aspect inovator al acestui capitol constă în aplicarea teoriei schumpeteriene a dezvoltării economice, poziționând antreprenoriatul și antreprenorul drept catalizatori fundamentali pentru progresul economic. Acest cadru teoretic nu numai că subliniază centralitatea spiritului antreprenorial, dar îl și prezintă ca un model autentic de impulsivitate a dezvoltării economice. Pornind de la exemplul ilustrativ al modelului TICE, capitolul prezintă un plan strategic care servește drept contribuție de pionierat. Acest plan este propus ca un cadru fundamental pentru formularea politicilor naționale de dezvoltare a antreprenoriatului, subliniind în mod unic relevanța acestora pentru țările în curs de dezvoltare.

Cel de-al treilea capitol, intitulat "Analiza critică a ecosistemului antreprenorial românesc - o viziune din perspectiva piețelor emergente", constituie nucleul empiric al tezei noastre de cercetare, prezentând rezultatele unei anchete bazate pe metoda chestionarului. Cu un dublu obiectiv de evaluare a implicării antreprenoriale și de identificare a factorilor determinanți pentru dezvoltarea ecosistemului antreprenorial, chestionarul cuprinde două secțiuni. Prima colectează informații demografice de bază, conturând profilurile respondenților, în timp ce a doua analizează pilonii ecosistemului antreprenorial, evidențiind astfel caracteristicile specifice. Cercetarea este centrată pe formularea unor politici orientate către performanță pentru a spori implicarea antreprenorială la nivel național. Prin înțelegerea interacțiunii complexe dintre percepția individuală, factorii de mediu și activitatea antreprenorială, ne propunem să contribuim semnificativ la evoluția pe termen lung a ecosistemului antreprenorial din România, aliniindu-ne la obiectivele mai largi de creștere economică și dezvoltare sustenabilă.

Ultimul capitol al acestei teze, intitulat "Strategii de dezvoltare a antreprenoriatului în România. Impactul asupra disparităților regionale", deține un accent specific pe implicațiile acestora pentru antreprenoriat și progres economic, reprezentând elementul critic și analitic de bază, aprofundând dimensiuni esențiale pentru dezvoltarea economică a României, cu accent pe regiunile de dezvoltare. Această secțiune servește ca punct de referință prin examinarea ratelor de creștere antreprenorială a firmelor înregistrate, a PIB-ului și a populației rezidente, conducând la realizarea analizelor SWOT și la formularea de politici specifice regiunii. Importanța acestui capitol constă în faptul că face legătura între teorie și practică, subliniind rolul antreprenoriatului de catalizator al dezvoltării economice. Necesitatea acestei cercetări reiese din nevoia de a înțelege și de a optimiza dezvoltarea economică a României, făcând-o relevantă nu numai din punct de vedere academic, ci și practic pentru factorii de decizie și antreprenori. Aplicarea analizei SWOT oferă o înțelegere cuprinzătoare a punctelor tari, a punctelor slabe, a oportunităților și a amenințărilor la nivelul regiunilor de dezvoltare, subliniind posibilitatea adoptării unor politici personalizate pentru a stimula creșterea economică. Cercetarea identifică factorii-cheie care influențează creșterea și competitivitatea,

iar utilizarea inovatoare a procesului de ierarhizare analitică (AHP) prin analiza Regiunii de Nord-Est oferă un grad mai înalt de precizie al impactului pilonilor în ecosistemul antreprenorial. Prin urmare, capitolul IV reprezintă un punct critic, combinând metode analitice și propuneri de politici pentru a contribui în mod semnificativ la dezvoltarea economică a României, oferind un cadru nuanțat și strategic.

Capitolele tezei sunt interconectate în mod strâns, formând o relatare coerentă care se desfășoară într-o evoluție calitativă și cronologică, fiind orientată după un principiu logic. Fiecare capitol contribuie la tema generală și se bazează pe fundația pusă de precedentul său, creând un proces continuu de idei omogene. În vederea oferirii unei înțelegeri cuprinzătoare a structurii organizatorice a lucrării, am elaborat schema logică a tezei care servește drept ghid de orientare, clarificând alinierea strategică a conceptelor și argumentelor de-a lungul cercetării. Această schemă favorizează o înțelegere nuanțată și coerentă, asigurându-se că fiecare capitol se desfășoară într-o secvență logică, contribuind la dezvoltarea cumulativă a obiectivelor generale ale tezei.

Sursa: Elaborare proprie în programul Canva

Figura nr. 1: Schema logică a lucrării “Antreprenoriat și dezvoltare economică – noi abordări adaptive pentru România”

Metodologia utilizată în realizarea lucrării

Dinamismul ecosistemului antreprenorial influențează în mod semnificativ apariția oportunităților antreprenoriale, capacitatea de a desfășura activități antreprenoriale și tendințele generale care modelează peisajul economic.

Din aceste considerente, studiul nostru propune o examinare cuprinzătoare a peisajului antreprenorial din România. Această examinare identifică în mod corespunzător punctele forte și punctele slabe inerente în acest context, culminând cu o perspectivă sintetizată care deține potențialul de a informa și de a modela viitoarele evoluții în domeniul dinamic al antreprenoriatului și al dezvoltării economice.

Cercetarea noastră propune o abordare cuprinzătoare pentru a analiza complexitatea ecosistemului antreprenorial în contextul României. Metodologia se structurează în jurul utilizării unui set variat de tehnici și instrumente de cercetare, menite să dezvăluie straturi profunde ale fenomenului analizat. În încercarea de a răspunde la întrebările de cercetare și de a atinge obiectivele stabilite, am adoptat o serie de metode complementare și interconectate.

Metodologia aplicată în această lucrare de doctorat cuprinde diverse metode alese pentru a asigura o înțelegere completă a subiectului analizat.

Analiza bibliometrică a evaluat impactul și relevanța literaturii despre antreprenoriat, identificând autorii și publicațiile de referință și subliniind tendințele și evoluțiile din acest domeniu.

Cercetarea literaturii de specialitate bazată pe metoda triangulării, a fost utilizată pentru a acumula date și informații teoretice, servind ca o etapă fundamentală în vederea obținerii unei înțelegeri mai profunde. Ulterior, prin metoda de calcul a mediei ponderate s-a facilitat cuantificarea percepțiilor colective exprimate de respondenți, oferind o bază numerică pentru analiză. Aceasta a fost completată de o analiză a datelor bazată pe calcule tabelare, o metodă atent selectată pentru a identifica și organiza în mod sistematic factorii-cheie din cadrul ecosistemului antreprenorial național.

Totodată, analiza ratei de creștere a implicat calcularea ratelor de creștere, o abordare cantitativă pentru evaluarea evoluției detaliate a mediului economic în diverse regiuni. Chestionarul aplicat antreprenorilor și experților a fost principalul instrument, întrucât a permis colectarea sistematică a informațiilor privind pilonii mediului antreprenorial, oportunitățile și potențialul antreprenorial. Ulterior, analiza aprofundată a pilonilor antreprenoriatului, o examinare detaliată și strategică, a avut ca scop identificarea și evaluarea factorilor esențiali pentru creșterea durabilă a ecosistemului. În plus, construcția matricei de corelație a ratei de creștere a evidențiat conexiuni strânse între creșterea economică, mediul de afaceri și dinamica populației în regiunile României. Analiza AHP (Analytic Hierarchy Process) a fost apoi utilizată în vederea interpretării rezultatelor, oferind o perspectivă analitică și ierarhică asupra convergenței opiniilor între antreprenori și experți. Prin intermediul analizei PESTEL au fost evaluați factorii externi de mediu, oferind informații despre influențele și tendințele care au un impact asupra antreprenoriatului și dezvoltării regionale.

Toate aceste metode și instrumente care converg în jurul unui chestionar conceput cu atenție, au format în mod colectiv un cadru solid pentru colectarea și analiza sistematică a datelor, asigurând explorarea aprofundată a temei de cercetare. Structura chestionarului de cercetare se bazează pe modelul chestionarului Global Entrepreneurship Monitor (GEM). A fost adaptat în vederea abordării specifice a cerințelor individuale ale peisajului antreprenorial din România. Această modificare asigură o abordare relevantă din punct de vedere contextual, aliniindu-se la complexitatea ecosistemului antreprenorial autohton. Din acest motiv,

considerăm că este necesară o analiză comparativă între ele, care să juxtapună chestionarul propus, adaptat pentru evaluarea peisajului antreprenorial românesc, cu chestionarul Global Entrepreneurship Monitor (GEM). Această analiză examinează cu atenție asemănările și diferențele structurale, evidențiind modul în care chestionarul propus sporește și personalizează strategic cadrul de evaluare pentru a se adapta la dinamica specifică a mediului de afaceri din România.

Prin aprofundarea aspectelor detaliate ale fiecărui chestionar, ne propunem să prezentăm modul în care chestionarul propus se extinde dincolo de limitele convenționale, încorporând nuanțe culturale și abordând provocările cu care se confruntă antreprenorii din România. Chestionarul propus nu numai că se aliniază cu structura de bază a Monitorului Global al Antreprenoriatului (GEM), dar, de asemenea, îmbunătățește strategic nivelul de aprofundare al acestuia prin evidențierea unor aspecte specifice ale peisajului antreprenorial românesc. Examinarea atentă a unor piloni precum piețele accesibile, mentoratul de calitate și integrarea explicită a dimensiunilor culturale transformă acest chestionar într-unul potrivit pentru a surprinde complexitatea a mediului de afaceri românesc.

Abordând în mod specific provocările locale, cum ar fi eficiența legislației antitrust și ușurința de a accesa noi piețe, acest chestionar asigură o evaluare relevantă a ecosistemului antreprenorial. Accentul pus pe elementele culturale, inclusiv pe promovarea celor mai bune practici și pe încurajarea inițiativei individuale și a asumării de riscuri, recunoaște impactul valorilor sociale asupra spiritului antreprenorial. Chestionarul propus servește nu numai ca instrument de evaluare, ci și ca instrument adaptat pentru a identifica relația dintre interacțiunea complexă dintre pilonii ecosistemului și dezvoltarea economică în România. Abordarea integrată a acestuia îl poziționează ca o resursă valoroasă pentru părțile interesate care vizează înțelegerea condițiilor care influențează creșterea și prosperitatea întreprinderilor în cadrul peisajului antreprenorial românesc.

În ansamblu, metodologia de cercetare se dovedește a fi un cadru sinergetic, generând date diverse și relevând aspecte semnificative ale peisajului antreprenorial românesc. Astfel, rezultatele aplicării ei nu numai că aduc o contribuție la literatura academică, dar oferă, de asemenea, informații esențiale pentru formularea de politici și strategii de dezvoltare durabilă.

Concluzii, contribuții personale, limitări și direcții viitoare de cercetare

În cadrul tezei de doctorat intitulată “Antreprenoriat și Dezvoltare Economică – Noi Abordări Adaptive pentru România,” cercetarea a investigat complexitatea interacțiunii dintre antreprenoriat și dezvoltarea economică, adaptându-se la specificul contextului românesc. Această lucrare reprezintă o incursiune comprehensivă în diversele aspecte ale fenomenului antreprenorial și ale influenței sale asupra dezvoltării economice. Fără a recurge la enumerarea rigidă a capitolelor, concluziile emise oferă nu doar o perspectivă detaliată asupra stării actuale a antreprenoriatului în România, ci și soluții adaptative și inovatoare pentru îmbunătățirea continuă a ecosistemului antreprenorial.

Procesul antreprenorial, centrat pe identificarea oportunităților și promovarea inovației, a fost analizat în profunzime pentru a evidenția conexiunile fundamentale dintre aceste aspecte și creșterea economică. În acest context, s-a subliniat esențialul consolidării unui mediu propice inovației și inițiativei antreprenoriale pentru a alimenta o creștere economică durabilă și echitabilă în România. Concluziile acestei analize susțin imperativul implementării unor politici care să stimuleze inovația și să faciliteze accesul la resurse pentru antreprenori. Compararea modelelor globale de dezvoltare economică, inclusiv cele asiatice, europene și americane, a oferit o perspectivă înțeleaptă asupra diversității și particularităților fiecărui model. Această analiză comparativă nu doar relevă aspecte pozitive și vulnerabilități specifice,

ci furnizează și un cadru de referință pentru formularea de strategii adaptative în cadrul economiei românești. Astfel, concluziile acestei secțiuni nu se opresc la simpla constatare, ci oferă recomandări concrete pentru alinierea la modelele care pot stimula inovația și creșterea durabilă în România.

Ecosistemul antreprenorial românesc, analizat cu atenție în perspectivă regională, a scos în evidență pilonii esențiali și obstacolele specifice. Utilizând instrumente precum analiza SWOT și AHP, această secțiune nu doar identifică aspectele cheie, ci oferă și sugestii precise pentru consolidarea mediului antreprenorial și stimularea dezvoltării economice la nivel local. Concluziile acestei analize nu se opresc la descrierea problemei, ci deschid drumul către soluții practice, adaptate la specificul regiunilor și nevoilor locale.

Analiza detaliată a ratei de creștere a întreprinderilor, evoluției PIB-ului și populației în regiunile României oferă o perspectivă comprehensivă asupra dinamicii economice. În această privință, concluziile nu doar relevă corelațiile semnificative dintre acești factori, ci furnizează și direcții pentru formularea de politici regionale adaptate, menite să echilibreze ecosistemul antreprenorial și să stimuleze creșterea economică sustenabilă.

Analiza SWOT, cu accent pe rata de creștere antreprenorială, aduce în prim-plan factorii critici și sugerează direcții potențiale de îmbunătățire. Abordarea strategică adaptivă constă în identificarea și valorificarea oportunităților, abordând în mod eficient provocările specifice pentru a stimula creșterea economică. Concluziile acestei analize nu doar indică direcțiile potențiale de îmbunătățire, ci oferă și argumente solide pentru prioritizarea acestor direcții în elaborarea de politici economice.

Aplicarea analizei AHP asupra pilonilor ecosistemului antreprenorial în regiunea Nord-Est evidențiază importanța relativă a fiecărui factor. Aceste concluzii au implicații semnificative pentru orientarea politicilor regionale, susținând adaptarea continuă a mediului antreprenorial la schimbările dinamice. În această privință, concluziile nu doar oferă o perspectivă teoretică, ci și deschid calea către acțiuni concrete care să stimuleze dezvoltarea antreprenorială în regiune.

Cu scopul de a înțelege complexitatea corelațiilor din cadrul cercetării noastre, am elaborat o schemă de corelații pentru a clarifica alinierea ipotezelor la obiectivele definite și la cadrul structural general al studiului. Această decizie metodologică a fost determinată de imperativul de a sublinia semnificația profundă a cercetării. Reprezentarea schematică are rolul de a ghida orientarea, clarificând interconectarea fiecărei ipoteze cu obiectivul corespunzător și oferind o imagine de ansamblu cuprinzătoare al progresului logic al studiului. Notele explicative însoțitoare sunt concepute pentru a sublinia rigoarea metodologică utilizată, susținând astfel relevanța și valoarea științifică a efortului nostru de cercetare.

Primul capitol analizează în mod complex interacțiunea dintre antreprenariat și dezvoltarea economică globală. Această analiză oferă o perspectivă argumentată asupra conexiunilor nuanțate dintre aceste două fenomene. Obiectivul general care ghidează acest capitol presupune realizarea unei revizui și analize cuprinzătoare a literaturii existente privind relația cauzală dintre antreprenariat și dezvoltarea economică. În urmărirea acestui obiectiv, au fost formulate două ipoteze. Ipoteza inițială postulează că între antreprenariat și dezvoltare economică există o corelație pozitivă și semnificativă, afirmație ce își găsește validarea în analiza critică a literaturii existente prezentată în capitolul I.1.1. Cea de-a doua ipoteză, care susține faptul că antreprenoriatul se bazează pe o abordare multidisciplinară a fost validată în capitolul I.3.3. Fundamentarea a fost realizată printr-o examinare atentă a teoriilor non-economice referitoare la antreprenariat. Analiza confirmă validitatea ipotezelor prin demonstrarea unei alinieri la principiile fundamentale iar rezultatele comparate cu teoriile anterioare, susțin credibilitatea cercetării. Prin urmare, progresia logică a capitolului se bazează pe formularea, examinarea și validarea ulterioară a acestor ipoteze, contribuind la o înțelegere

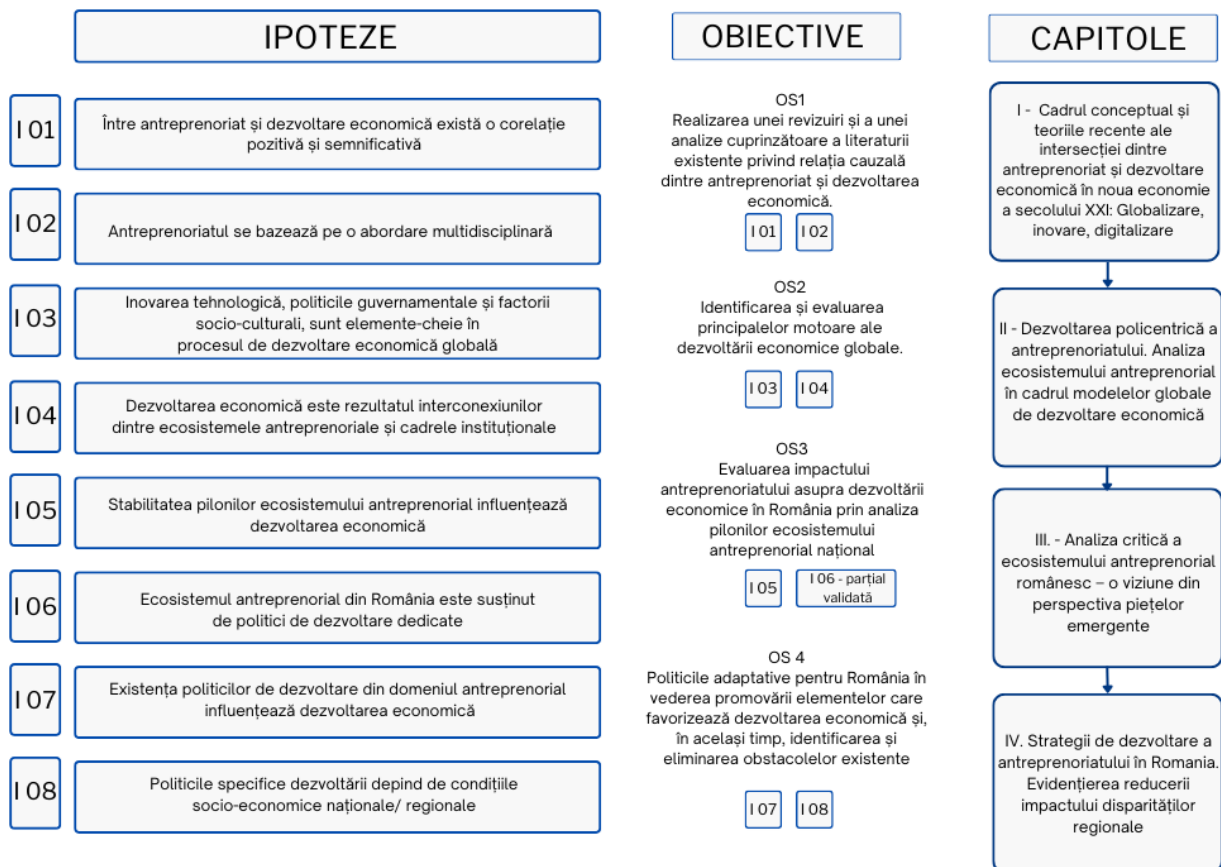
nuanțată a dinamicii complexe ce caracterizează relația dintre antreprenoriat și dezvoltarea economică.

În cel de-al doilea capitol, analiza se concentrează pe clarificarea legăturilor dintre antreprenoriat și dezvoltarea economică, cu scopul general de a identifica și evalua factorii determinanți care influențează traiectoria progresului economic, aspect ce se concretizează în validarea cu succes a celor două ipoteze formulate.

Prima ipoteză, care susține că inovarea tehnologică, politicile guvernamentale și factorii socio-culturali, sunt elemente-cheie în procesul de dezvoltare economică globală, își găsește validarea în capitolul II.1. Aici, se realizează o analiză exhaustivă a diverselor modele economice, descriind impactul acestora asupra economiei globale. Prin această abordare metodologică, capitolul delimitează în mod sistematic dinamica întreprinderilor care caracterizează relația dintre antreprenoriat și cadrul mai larg al dezvoltării economice globale. În același timp, a doua ipoteză examinează modul în care dezvoltarea economică este rezultatul interconexiunilor dintre ecosistemele antreprenoriale și cadrele instituționale. Validarea acesteia se realizează în capitolul II.4.2 printr-o analiză macroeconomică comparativă a ecosistemelor antreprenoriale.

Al treilea capitol se concentrează pe examinarea modului în care antreprenoriatul influențează dezvoltarea economică în contextul specific al României. Prima ipoteză, care susține faptul că stabilitatea pilonilor ecosistemului antreprenorial influențează dezvoltarea economică este validată în capitolul III.2 prin analiza pilonilor ecosistemului antreprenorial românesc. Cea de-a doua ipoteză, care susține că ecosistemul antreprenorial din România este susținut de politici de dezvoltare dedicate este parțial validată în capitolul III.2.2 prin intermediul concluziilor rezultate în urma analizei ecosistemelor antreprenoriale. Validarea celor două ipoteze răspunde obiectivului de evaluare a impactului antreprenoriatului asupra dezvoltării economice din România prin analiza pilonilor ecosistemului antreprenorial național.

Ultimul capitol, având ca obiectiv formularea unor politici adaptative pentru România, în vederea promovării elementelor favorabile dezvoltării economice și, în același timp, a identificării și eliminării obstacolelor existente, urmărește elaborarea unor politici de stimulare a creșterii economice. Astfel, în cadrul acestui capitol, Ipoteza 1, care susține că existența politicilor de dezvoltare din domeniul antreprenorial influențează dezvoltarea economică, este validată în Capitolul IV.1 prin intermediul unei metodologii specifice de analiză a dinamicii dezvoltării antreprenoriale. În ceea ce privește cea de-a doua ipoteză, Politicile specifice dezvoltării depind de condițiile socio-economice naționale/ regionale, validarea acesteia se produce în Capitolele IV.3 - IV.9 prin propunerea unor politici de dezvoltare specifice pentru diferite regiuni din România.

Sursa: Prelucrare proprie în Canva

Figura nr. 2: Schema corelației ipotezelor cercetării cu obiectivele și structura lucrării

Structura detaliată a modului în care sunt elaborate și demonstrate ipotezele în fiecare capitol nu numai că ilustrează, dar și consolidează fundamentele solide ale relației dintre antreprenariat și dezvoltarea economică. Prin abordarea atentă a fiecărei ipoteze, cercetarea devine o călătorie intelectuală coerentă și convingătoare, oferind un cadru conceptual solid și bine argumentat pentru înțelegerea interacțiunilor complexe rezultate din această relație. Schema nu numai că relevă legăturile esențiale dintre antreprenariat și dezvoltare economică, ci și subliniază în mod convingător contribuția distinctă pe care această cercetare o aduce la înțelegerea cuprinzătoare a fenomenului. Analizând literatura existentă, identificând factorii-cheie în dezvoltarea economică globală, evaluând impactul antreprenoriatului în contextul specific al României și formulând politici adaptate la dinamica socio-economică, fiecare etapă a cercetării consolidează argumentul central într-un mod care nu doar informează, ci și convinge.

Această abordare atent elaborată permite nu numai evidențierea influențelor și interdependențelor dintre antreprenariat și dezvoltarea economică, ci și furnizarea de concluzii și recomandări bazate pe dovezi. Prin urmare, structura nu numai că deschide calea pentru o înțelegere profundă a subiectului, dar oferă, de asemenea, un cadru riguros pentru dezvoltarea cunoștințelor în domeniu și pentru orientarea practică a deciziilor politice și economice. În contextul global complex și al particularităților piețelor emergente, această abordare argumentativă solidă nu numai că evidențiază, dar și subliniază importanța deosebită a

interacțiunii dintre antreprenariat și dezvoltarea economică, aducând contribuții semnificative la evoluția cunoștințelor în acest domeniu important.

În concluzie, teza de doctorat își propune nu doar să analizeze și să descrie, ci și să ofere soluții practice și adaptative pentru îmbunătățirea mediului antreprenorial și, implicit, pentru stimularea dezvoltării economice în România. Implicațiile practice ale cercetării deschid calea pentru elaborarea de politici și strategii menite să sprijine inovația, să faciliteze accesul la resurse pentru antreprenori și să contribuie la o dezvoltare economică durabilă și incluzivă. Această abordare holistică și pragmatică oferă baze solide pentru acțiuni concrete care să consolideze și să dinamizeze ecosistemul antreprenorial românesc, contribuind astfel la o dezvoltare economică sustenabilă și adaptativă.

Contribuții personale

Capitolul I al tezei despre antreprenariat s-a axat pe analiza critică a antreprenoriatului în mediul dinamic al secolului XX. A fost analizată dihotomia dintre antreprenor și antreprenariat, oferind o perspectivă istorică de la R. Cantillon la J. Burnham. Contribuția noastră evidențiază rolul subestimat al antreprenorilor în stimularea creșterii și dezvoltării economice, contrar perspectivei tradiționale a economiei neoclasice. Adoptând o metodă interdisciplinară, am integrat teoriile economice cu perspective din sociologie, psihologie și științe politice, punând accentul pe dimensiunile multiple ale antreprenoriatului. Astfel, conținutul capitolului evidențiază rolul antreprenoriatului în economia secolului XXI și ilustrează natura inovării și complexitatea manifestărilor antreprenoriale.

În cadrul celui de-al doilea capitol se analizează evoluția antreprenoriatului policentric în contextul economiei globale. În acest sens, conținutul se bazează pe analize structurale, acordând o atenție particulară modelelor economice și implicațiilor acestora pentru dezvoltarea globală. Sunt examinate în mod sistematic ecosistemele antreprenoriale din America de Nord, Asia și Europa, cu scopul de a identifica și evalua factorii principali ai dezvoltării economice globale. Utilizând metode de cercetare descriptivă, explicativă și aplicată, capitolul depășește teoria și aduce o contribuție notabilă la înțelegerea antreprenoriatului policentric.

Trasarea în mod explicit a unor ecosisteme antreprenoriale distincte în diferite regiuni globale oferă perspective pragmatice relevante pentru factorii de decizie și practicieni, sens în care analiza noastră evidențiază rolul esențial al capitolului în conturarea aspectelor policentrice ale dezvoltării antreprenoriale.

Contribuția noastră se materializează, în cadrul capitolului al treilea, într-o analiză critică a ecosistemului antreprenorial românesc în contextul piețelor emergente. Structura capitolului se concentrează pe explorarea pilonilor fundamentali ai ecosistemului, permițând o investigație detaliată a punctelor sale forte și a vulnerabilităților. Sunt abordate în mod sistematic obiective specifice, cu accent pe evaluarea impactului antreprenoriatului asupra dezvoltării economice în România. Prin corelarea antreprenoriatului cu dezvoltarea economică, susținem această relație prin rezultatele cercetării empirice. În plus, evidențiem impactul potențial al antreprenoriatului feminin la nivel național.

În același timp, analizăm rolul activităților antreprenoriale în creșterea competitivității și stimularea productivității, cu un focus specific asupra pilonului Piețe accesibile din cadrul ecosistemului românesc. Utilizând metodologii de cercetare descriptivă, explicativă și aplicată, oferim o perspectivă cuprinzătoare asupra peisajului antreprenorial național, dezvăluind atât aspecte pozitive, cât și domenii care necesită îmbunătățiri.

În capitolul final al tezei de doctorat, principala contribuție științifică se concentrează pe formularea de strategii de dezvoltare a antreprenoriatului adaptate la contextul românesc, cu un accent deosebit pe atenuarea disparităților regionale. Acest segment concluziv nu numai că înglobează sinteza metodologiilor, dar culminează, de asemenea, cu prezentarea strategiilor

menite să reducă disparitățile regionale în materie de antreprenoriat. Totodată, contribuția este reprezentată de îmbinarea atentă a acestor metodologii diverse, sintetizând politici bazate pe dovezi care nu numai că recunosc natura complexă a peisajului economic al României, dar oferă și soluții specifice orientate spre promovarea unei dezvoltări antreprenoriale echilibrate la nivelul întregii națiuni.

Caracterul inovator al lucrării noastre rezidă în strategiile de dezvoltare propuse în baza rezultatelor cercetării pe care le regăsim în capitolul III, care surclasează recomandările politice convenționale. Prin adaptarea abordării noastre la atributele distinctive ale fiecărei regiuni din România, cercetarea îmbunătățește potențialul de a obține rezultate de impact. Dincolo de domeniul teoretic, cercetarea are implicații practice, deoarece politicile pot servi drept model pentru dezvoltare sustenabilă. Aceste politici nu numai că recunosc diversitatea intrinsecă a economiei românești, dar oferă, de asemenea, soluții acționabile pentru a impulsiona o traiectorie armonizată de dezvoltare antreprenorială la nivel național. Pe măsură ce România are în vedere abordări adaptative, perspectivele derivate din acest capitol oferă o agendă pentru alinierea strategiei antreprenoriale naționale la condițiile socio-economice în evoluție, promovând astfel un ecosistem antreprenorial rezilient și echitabil.

Limitările cercetării

Cercetarea noastră, care își are originea în domeniul economiei, s-a confruntat cu limitări inerente, atât teoretice, cât și empirice, așa cum se întâmplă în mod obișnuit în activitățile de cercetare științifică. Economia, o disciplină cu o istorie îndelungată care datează de la primele interacțiuni umane, a oferit un vast corpus de cunoștințe relevante pentru obiectivul nostru de cercetare. Parcurgerea acestor informații extinse a reprezentat o provocare, necesitând o selecție atentă pentru a ilustra în mod eficient obiectivele propuse, introducând un element de subiectivitate atât în selectarea, cât și în interpretarea informațiilor. În schimb, următoarea limitare se datorează lipsei de informații, cauzată de lipsa unor date cuprinzătoare privind evoluția PIB-ului în perioada avută în vedere a analizei. Această lipsă de informații a constituit o limită în realizarea unei analize amănunțite a regiunilor de dezvoltare ale României, în special în ceea ce privește rata de creștere a companiilor înregistrate, evoluția PIB-ului și a populației rezidente pentru anii 2022 - 2023. Indisponibilitatea datelor statistice a afectat posibilitatea noastră de a efectua o examinare cuprinzătoare pe o perioadă de timp extinsă. Totodată, o altă limitare a provenit din lipsa unor cercetări prealabile la nivel național cu privire la pilonii ecosistemului antreprenorial din România. Absența unor astfel de studii fundamentale a condus la imposibilitatea realizării unor comparații semnificative și de a analiza dinamica schimbărilor de-a lungul timpului. Lipsa unor cercetări similare la nivel național a creat un decalaj în înțelegerea mediului antreprenorial, limitând explorarea evoluției elementelor antreprenoriale în diferite perioade din România. Această lacună a împiedicat dezvoltarea unei viziuni mai cuprinzătoare asupra schimbărilor și influențelor care au modelat peisajul antreprenorial la nivel național în ultimii ani.

Direcții viitoare de cercetare

Cu scopul menținerii coerenței și relevanței dezvoltării ulterioare a tezei de doctorat, este importantă propunerea direcțiilor viitoare de cercetare. Această strategie-cadru orientează viitoarele cercetări către aspecte semnificative și inovatoare ale domeniului antreprenoriatului, sprijinind dezvoltarea continuă a cunoștințelor în acest domeniu. Totodată, asigurarea alinierii cercetărilor ulterioare la obiectivele și interesele inițiale ale tezei consolidează coeziunea și relevanța întregului proiect de cercetare.

Viitoarele demersuri de cercetare se orientează spre mai multe direcții relevante. Un prim demers, se concentrează asupra măsurării sustenabilității ecosistemelor antreprenoriale, cu accent pe evaluarea nivelului de sustenabilitate al acestora în contextul modelelor globale de dezvoltare economică și ar putea oferi o perspectivă a modului în care ecosistemele antreprenoriale pot fi menținute și dezvoltate în mod durabil. O altă direcție se concentrează pe antreprenoriatul feminin în România, fundamentat pe analiza PESTEL, cu scopul de a obține o înțelegere detaliată a dinamicii din cadrul acestui sector în contextul piețelor emergente. Totodată considerăm de interes o analiză a relațiilor complexe dintre factorii critici care influențează evoluția antreprenoriatului în diferite regiuni ale României. Această perspectivă are potențialul de a aduce în discuție influențele locale asupra dezvoltării antreprenoriale și ar contribui la o înțelegere mai profundă a modului în care variabilele regionale pot influența și modela practicile antreprenoriale.